

1912, hvilke Aktiver det drejede sig om, idet der da kun kunde være Tale om saadanne Jernbaneanlæg, som var bestemt ved en enkelt Paragraf i den samtidig vedtagne Lov, og dernæst om Udgifter til Esbjerg Havn. Hvad nu Jernbaneanlæg angaar, giver den nuværende Jernbanelov allerede Finansministeren Ret til at dække saadanne Udgifter ved Udstedelse af Obligationer; saa naar ærede Medlemmer — jeg tror ikke, den højtærede Finansminister sagde det — henviser til Statsbaneanlæg, behøves ikke dette Forslag eller den deraf kommende Lov til et saadant Formaal. Det er dog det Aktiv, som vi regner for det mest indtægtgivende, selv om jeg ikke vil sige, at Jernbaneanlæg altid er det, men det er mig ikke ganske klart i Øjeblikket, hvilke indtægtgivende Aktiver der tænkes paa. Imidlertid gaar jeg ud fra, at det er ganske overladt til den højtærede Finansminister, han behøver ikke at give nogen Redegørelse i dette Øjeblik for, hvorledes Forholdet vil stille sig. For hvis han blot kan paavise, at de Aktiver, som erhverves ifølge dette Forslag, efter hans Mening er indtægtgivende, efter en Formodning eller Forventning, maa man vel sige, at Lovforslaget ved den Indtægt, det skaffer, ogsaa vil dække den Udgift, der deraf kommer.

Det blev sagt i Dag fra to Sider, baade af Partiet Venstre og af det konservative Folkeparti, at det nu saa ud, som om Statsbanerne skulde til at betale sig bedre, og ikke alene bedre, men saaledes at man endog kunde vente et Udbytte. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det sidst aflagte Regnskab viser 1 Mill. Kr. Underskud for Februar Maaned, saa det ser dog ikke ud til, at Forholdet bedrer sig. Det kan naturligtvis være særlige Grunde, der her har virket, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at man i Øjeblikket staar overfor noget saadant som et Overskud paa en 8—9 Mill. Kr. af Statsbanerne for indværende Finansaar, hvori endnu ikke er fradraget den Afskrivning paa 1 pCt. af Anlægskapitalen, som efter vore almindelige Regler skal foretages. Noget synderligt Overskud vil der ikke komme, nogle Udgifter kommer aldrig med ved de maa nedlige Opgivelser, og desuden kan jo Marts Maaned endnu give et ikke ringe Underskud. Hvorledes det vil stille sig, ved jeg ikke noget om, og det kan ingen vide noget om i Øjeblikket.

Jeg skal ligesom det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) sige, at det havde jo været heldigere, om dette

Laan var blevet optaget inden Jul, i November f. Eks., da Obligationskurserne var høje. Nu er der allerede, som det ærede Medlem bemærkede, sket et Fald, om end ikke noget overmaade betydeligt, og det drejer sig jo heller ikke om saa stor en Sum ved denne Lejlighed; men der er dog et vist Fald i Kurserne, og naar der nu skal udstedes paa een Gang Obligationer til et Beløb af 20 Mill. Kr., maa man vel forstaa den højtærede Finansminister saaledes, at han tager alle disse 20 Mill. Kr. paa een Gang; han behøver kun at tage de 10, men har Mulighed for at tage dem alle 20, og det er der vel Sandsynlighed for, at han gør. Samtidig skal vel udstedes de Boligfundsobligationer, som man har Ret til at udstede ifølge en tidligere Lov, og som vel en Gang maa blive optaget, ogsaa af den Grund, at Kurserne i Virkeligheden er ret høje. Boligfundsobligationerne er i Virkeligheden ikke, som det opfattes af Publikum, Statsobligationer — jeg skal ikke optage en tidligere Diskussion derom —, men det er Regeringsbanken, der udsteder dem, og vel gives der Kommunernes Garanti for dem, men hvis Publikum skal tage dem, er det i Tillid til Statens Garanti for disse Obligationer. Jeg tror ikke, at Kommune-garantien vil betyde noget stort, og endnu mindre, at den Prioritet, som ligger bag disse Obligationer, og som er meget høj, vil virke ind paa Kurserne. Tilsammen skal Staten altsaa i den kommende Tid, i de første Maaneder, laane 32 Mill. Kr. indenlands, et ikke helt ubetydeligt Beløb, og rimeligvis vil Kursen da ikke holde sig overfor dette, naar den i Forvejen er i Nedgang.

Dette kan man beklage, og beklageligt er det, at den højtærede Finansminister ikke tidligere gik til at optage et Laan, som det forekommer mig, han maatte kunne forudse, hele den finansielle Stilling vilde kræve. I øvrigt mener jeg ikke, man nogen Sinde skal nægte en Finansminister et Laan, som han mener, Finanserne kræver under en vanskelig Situation, og derfor, selv om dette Lovforslag først var kommet til Landstinget, hvilket neppe efter vor uskrevne Forfatning vilde være muligt, vilde jeg for min Del have anbefalet det høje Landsting, ligesom jeg nu anbefaler mine Meningsfæller, at stemme for Forslaget, som det foreligger.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker alle de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget. Det er jo